

været 3 Dage paa Kammer og nogle Gange en enkelt Dag. Om Kostindskrænkning er hendes Forklaring overensstemmende med de almindelig afgivne Forklaringer; hun fik ikke noget at drikke, medens hun sad paa Kammer.“

Alene af denne korte Udtalelse af denne unge Pige er det bekræftet, at Fru Bransholm har tildelt Straf for at have brækket Tænder ud paa en Kam. 20 Gange eller flere er denne unge Pige bleven straffet, fordi der er gaaet nogle Tænder i Stykker i hendes Kam. Denne unge Pige er nu for øvrigt ikke normal, og det er maaske den alvorligste Klage mod Fru Bransholm og hendes System — ja, det er jo egentlig ikke Systemet, det er Fru Bransholm —, at det er de abnorme og aandssvage Piger, der ere blevne daarligst behandlede. Noget System kan man ikke tale om her. Paa vore Aandssvageanstalter taaler man ikke, at Børn overhovedet faa tildelt Straf. Og jeg skulde tro, at man forgæves vilde søge omkring paa vore Børnehjem for at finde lignende Afstraffelser, Legemsstraffe, anvendte overfor abnorme Piger. Men her er det altsaa blevet bekræftet, at to Maanedere, forinden Forhørene afholdes, altsaa netop i 1907, har Fru Bransholm anvendt meget haarde og meget føleligere Straffe end den at give Prygl. Thi Indskrænkning i Kost overfor Børn, der faa tarvelig og ofte for lidt Mad, vil føles som en langt haardere Straf end Prygl.

Her vil jeg nu gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Justitsministers Udtalelser om Hønsfoderet. Det falder nemlig sammen med hans Omtale af, at der ikke havde fundet Kostindskrænkning Sted. Hvad siger Justitsministeren? Han henviser til en Erklæring, vi have haft Lejlighed til at se, fra Bestyrelsen af Svineslagteriet i Struer. Jeg skal for Resten se at skaffe en Prøve af dette Hønsfoder til Stede i det Udvalg, der bliver nedsat. Det vil bedre kunne illustrere, hvad det er for Foder, naar vi faa en af disse store Kager af Hønsfoder frem i Tinget. Hvad siger denne Erklæring fra Svineslagteriets Bestyrelse? Den siger, at der kommer en Gang imellem nogle Børn paa Svineslagteriet, naar Afkogning har fundet Sted, og spise med Velbehag — det siger Bestyrelsen — en eller anden Fedtegreve. Ja, men man har ikke kunnet bestride, at jeg har Ret til at sige, at selv meget fattige Familier købe ikke disse Fedtegrever til sig selv og deres Børn, fordi man alligevel betragter det som noget Griseri. Det er Hønsfoder.

(R. Nielsen [Ringkøbing Amts 5te Valgkreds]: Nej, tværtimod, det er noget, vi spise alle sammen og spise med Velbehag). Nej, ikke de Fedtegrever, her er Tale om. Ærede Medlemmer kunne nu faa Lejlighed til, naar Udvalget træder sammen, at se en saadan Kage. Hvis det var almindeligt at nyde disse saakaldte Fedtegrever, dette Hønsfoder, vilde de overhovedet ikke kunne sælges til den billige Pris, 7—8 Øre. Men jeg skal love de ærede Medlemmer, at de skulle faa Lejlighed til at se dette Hønsfoder.

Naar nu der anvendes saa tarvelig Kost paa „Hebron“, vil man kunne forstaa, at Kostindskrænkning bliver meget følelig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Vidneudsagn, fordi det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) meget klart fremdrog et Resumé deraf. Men der er dog vist ikke noget Medlem, der har læst Forhørsakterne nøjagtigt igennem, uden at de maa indrømme, at de give et Billede af en Anstalt, hvor Børnene meget ofte ikke have kunnet faa det, de kunde spise. Det er særlig karakteristisk, synes jeg, at foruden de Piger, der have været paa selve Hjemmet, er der Kvinder, der have været Medhjælpere paa „Hebron“, der erklære, at Kostindskrænkning hyppig har fundet Sted, og at Børnene lede under, at Kosten var saa knap.

Nu har, ser jeg, Overretsassessor Schrøder henvendt sig til Dr. Muus her i København og forespurgt, om dette, at Børnene ikke fik Vand at drikke, og dette, at de f. Eks. ikke fik mere end 1 Portion Havregrød om Morgen og 1 Portion om Middagen, skulde have til Følge noget, der var skadeligt for deres Helbred. Hertil har saa Dr. Muus svaret: „Idet jeg tilbage sender den mig tilsendte Skrivelse af 9. d. M., skal jeg som Svar paa de deri fremsatte Spørgsmaal om, hvorvidt det, at Eleverne ikke have faaet noget at drikke i et kortere Tidsrum under Forhold som i Skrivelsen nævnet, kan antages at have været af Betydning for de paagældendes Helbredstilstand, og om det er sandsynligt, at der derved er paaført dem nogen væsentlig Lidelse, bemærke, at en Unddragelse af flydende Føde i enkelte eller nogle faa paa hinanden følgende Dage neppe kan antages i al Almindelighed at skade *sunde* Elevers Helbredstilstand eller at paaføre dem nogen væsentlig Lidelse, men at Tolerancen paa det Punkt kan være individuel forskellig, væsentlig afhængig af Elevens Vane samt af de nydte Fødemidlers Vædske- eller Saltindhold.“